

[Top Story Israel & Middle East](#)

Läpeensä saatanallista: Israelin surressa Hamas esitteli panttivankien ruumiita hurraavien gazalaisten edessä

Satanic To The Core: As Israel Grieved, Hamas Paraded Hostage Bodies Before Cheering Gazans

By [Amir Tsarfati](#), February 20, 2025



(Galilea, Israel) – Maanantaina tuli kuluneeksi 500 päivää tässä hirvittävässä sodassa, johon Israel joutui. Emme pyytäneet sitä. Me emme hyökänneet Gazaan emmekä Libanoniin. Ne ampuivat ensimmäiset

laukaukset, ja erityisesti etelässä ne tekivät sen niin hirvittäväällä tavalla, että Israelin oli pakko vastata voimalla, tarkoituksella ja päättäväisyydellä.

Paljon on tapahtunut viimeisten 500 päivän aikana.

Yksi ongelma 500 päivän sotaan keskittymisessä on, että se on niin suuri luku, ja siihen sisältyy niin monia menetettyjä ihmishenkiä ja niin monia tragedioita. Lainaus, joka usein liitetään Josef Stalin'iin, toteaa, että "yhden ihmisen kuolema on tragedia, miljoonien kuolema tilasto". Israelissa olemme päättäneet olla antamatta 7. lokakuuta tai sitä seuraavina sotakuukausina kuolleiden, tai terroristien käsissä vankeutta ja hirvittävää puutetta kärsineiden menettä identiteettiään ja sulautua numeeriseksi möykyksi.. Jokainen tapettu tai siepattu henkilö oli äiti tai tytär, isä tai poika. He olivat opiskelijoita, maanviljelijöitä, sotilaita, ammatinharjoittajia, kotiäitejä, nuoria ja vanhuksia, jotka odottivat innolla, että saisivat viettää jäljellä olevat päivänsä yhä laajenevien perheidensä kanssa. Toisin sanoen he olivat tavallisia ihmisiä, aivan kuten sinä ja minä, joiden elämä tuhoutui yhtäkkiä raastasti ja pysyvästi terroristien ja siviilien vihamielisen armeijan riehuvan väkivallan vuoksi.

Tänään torstaina saimme neljän rakkaan israelilaisen perheemme jäsenen ruumiit. Lokakuun 7. päivänä Oded Lipshitz, kahdeksankymppinen rauhanaktivisti, joka toimi vapaaehtoisena järjestössä, joka kuljetti sairaita palestiinalaislapsia sairaaloihin Israelissa, oli suojelemassa vaimoaan Yocheveda kibbutssissa, jonka perustamisessa hän oli ollut mukana. Viisi terroristia löysi pariskunnan turvahuoneesta ja seuranneessa hyökkäyksessä Odedia ammuttiin käteen. Molemmat siepattiin Gazaan, mutta Yocheved vapautettiin kaksi viikkoa myöhemmin. Odedin kohtalosta ei ollut tietoa. Nyt tiedämme miksi. Odedin ruumis palautettiin hänen murtuneelle perheelleen ja surevalle kansalleen.

Odedin ja Yochevedin kanssa samassa kibbutssissa asuivat Yarden ja Shiri Bibas. Yarden hitsaaja ja Shiri kirjanpitäjä olivat harkinneet muuttoa Golanille, koska heitä huolestutti kibbutsin läheisyys Gazaan. Nuorina vanhempina he halusivat varmistaa kahden lapsensa, 9 kuukauden ikäisen Kfirin ja 4-vuotiaan Arielin, turvallisuuden. Arielin punaiset hiukset saivat hänen isänsä antamaan hänelle lempinimen "ensimmäinen jemeniläinen inkivääri". Kun hyökkäys alkoi, koko kauhuissaan oleva perhe käpertyi turvahuoneeseen. Kun kuitenkin näytti siltä, että heidät löydettäisiin, Yarden lähti urheasti perheen luota vetääkseen terroristien huomion pois vaimostaan ja lapsistaan. Yarden joutui siten eri ryhmän vangiksi, kuin

Shiri ja lapset. Sillä välin terroristit teurastivat Shirin vanhemmat toisessa osassa kibbutzia.

Edelleen erossa toisistaan, Bibas'in perhe vietiin vangeiksi Gazaan. Shiri, Ariel ja Kfir nähtiin useissa tiedotusvälineissä parin seuraavan päivän aikana, mutta sitten he katosivat näkyvistä. Yarden'ia pidettiin kuukausia häkissä, häntä pidettiin nälässä ja häntä kidutettiin henkisesti hänen perheensä kohtalolla. Lopulta tämän kuun ensimmäisenä päivänä Yarden vapautettiin, mutta hänen rakkaasta perheestään ei näkynyt mitään merkkiä. Nyt Shirin ja pienten Arielin ja Kfirin ruumiit on vapautettu tänään. Al-Mujahideen -prikaatit, toinen Gazalainen terroristijärjestö, väittää pitäneensä äitiä ja lapsia hallussaan ja pitäneensä heistä hyvää huolta, mutta sitten he kuolivat Israelin ilmaiskussa, joten heitä ei voida syyttää Bibas'ien kuolemasta.

Huomaan, että minun on hillittävä itseäni, etten riko näppäimiäni kirjoittaessani tätä mätää. "Hei, Israel, kansallasi oli hyvä olla, kun he olivat kanssamme. Mutta sitten sinun piti mennä ja pilata se räjäyttämällä heidät." Tuollaiseen typerään väitteeseen sisältyviä loogisia virheitä ei kannata edes selittää. Se on roskaa, ihmiset, jotka puhuivat nämä sanat, ovat roskaa ja ne, jotka veivät tämän perheen vangiksi kuolemaan, ovat roskaa. Kaikkein huolestuttavinta on se, kuinka moni ihminen ympäri maailmaa ja jopa omassa kotimaassani uskoo nämä demoniset valheet! He moittivat hallitusta ja syyttävät armeijaa. Se on mieletöntä.

On kulunut 500 päivää siitä, kun Hamas aloitti tämän sodan. Niin monet ovat menettäneet henkensä terroristien hirvittävien ja barbaaristen päätösten vuoksi. Oded Lifshitz, Shiri Bibas, Ariel Bibas ja Kfir Bibas ovat neljä näistä viattomista, jotka ovat nyt poissa. Inhottava juhlallinen siirtoseremonia, jota heidän perheensä ja kansakuntansa joutui todistamaan vain saadakseen heidän jäänteensä takaisin, osoittaa kaiken, mitä sinun tarvitsee tietää siitä, keitä nämä ihmiset ovat. He ovat kuoleman kulttuuri. He ylistävät kuolemaa, he kouluttavat lapsensa kuolemaan ja he kaipaavat omaa kuolemaansa, jos se tarkoittaa, että he voivat viedä muita mukanaan. Se on läpeensä saatanallista.

Libanon -päivitys

Tämä sota ei ole ollut vain Gazaa vastaan. Lokakuun 7. päivän hyökkäystä seuraavana päivänä Libanon hyppäsi mukaan taisteluun ampumalla Israeliin raketteja salvon toisensa jälkeen. Israelin puolustusvoimat (IDF) keskittyi etelään, kunnes tunsu, että heillä oli hyvä ote Gazasta. Sitten se suuntasi hyökkäyksensä kohti Hizbollahia. On mahdollista, että terroristit olisivat voineet antaa kunnan vastuksen, mutta sitten piipparit eli hakulaitteet laukesivat ja Hizbollahin maailma kirjaimellisesti räjähti. Walkie-talkie-portti (radiopuhelinten räjähtelemine) seurasi välittömästi, ja terroristit tiesivät olevansa lähes lyötyjä. Niin monet heidän sotilaistaan olivat vahingoittuneet, mutta niin olivat myös heidän ohjusvalmiutensa. Israelin ilmavoimat pommittivat runneltua Hizbollahia tuhoten tuhansia ja taas tuhansia ohjuksia sekä tonneittain aseita, ammuksia ja muuta sotamateriaalia. Tämä oli se, mikä johti tulitaukoon.

Nyt olemme tulitauon ajassa, jolloin Israelin vetäytymisen on määrä tapahtua. Ja se onkin tapahtunut - enimmäkseen. Libanonissa on edelleen viisi keskeistä aluetta rajan varrella, joilla Israel on päättänyt pitää armeijansa siltä varalta, että Hizbollah haluaisi jälleen aloittaa toimintansa. Terroristiryhmä on heikko, mutta se ei ole täysin lyöty.

Turkki on nyt ryhtynyt antamaan takaoven kautta apua Hizbollahille. Israel uhkasi pommittaa Beirutin lentokenttää, jos sinne pääsee iranilaisia lentokoneita. Niinpä Turkki on avannut Istanbulin lentokentän Iranin lennoille, jotta Teheran voi lähettää sinne koneita, siirtää rahdin muihin ei-iranilaisiin lentokoneisiin ja lähettää ne Beirutiin välikäsillensä. Tästä kiertotiestä huolimatta Hizbollah on edelleen raivoissaan hallitukselle siitä, että se sulki lentokentän iranilaisilta lennoilta ja mellakoi kaduilla. Mielenosoitusten kohteena ovat muun muassa YK:n henkilökunta ja ajoneuvot. Tämä on se YK, joka muka valvoo rauhaa Libanonissa, mutta se ei koskaan tee niin, koska pelkää Hizbollahia. Mikä sotku!

Gaza -päivitys

Kuten edellä mainitsin, neljä murhattua panttivankia palautettiin tänään, ja kuuden elossa olevan panttivangin on määrä palata kotiin lauantaina.

Näin sopimuksen ensimmäisen vaiheen vaihdot saadaan päätökseen. Valitettavasti vaihetta 2 ei voida toteuttaa, ennenkuin Hamas on poistunut Gazasta. Tällä hetkellä Israel valmisteleekin pakettisopimusta gazalaisille -- annamme teille rahaa, lipun ja varmistamme, että lähdette. Kysymys on siitä, minne he menevät. Egyptiläiset ovat paniikissa, koska he eivät halua heitä. Jordanialaiset ovat paniikissa samasta syystä. He tietävät, että palestiinalaiset ovat historiallisesti merkittävä ja usein tappava ongelma kaikkialla, minne menevät. Tämä asettaa meidät pattitilanteeseen. Presidentti Trump on jäädyttänyt palestiinalaisten turvallisuusjoukkojen budjetit. Jonkun tai jonkin on annettava periksi. Tulevia päiviä on mielenkiintoista seurata.

Minulta kysytään jatkuvasti, miksi Israel ei vain mene ja tasoita Gazaa juuri nyt. Luota minuun, sen jälkeen, mitä todistin tänään, ei ole mitään, mitä mieluummin haluaisin tapahtuvan. Ihmisten on kuitenkin ymmärrettävä, että Gazassa on vielä 33 elävää panttivankia. Me kyllä suremme kuolleitamme, mutta haluamme silti elävät vankimme turvallisesti kotiin. Kun se on tehty, me menemme ja päästämme helvetin valloilleen Hamasin ja kaikkien Gazan terroristien päälle. Gazassa he ylistävät kuolemaa. Israelissa me pyhitämme elämän ja siksi pidämme käden paikallaan.

Egypti -päivitys

Kun Camp David'in sopimukset allekirjoitettiin vuonna 1978, Siinain alueelle luotiin kolme aluetta. Vyöhyke A, joka on kauimpana Israelin rajasta, salli neljä egyptiläistä jalkaväkirykmenttiä. Vyöhyke B oli rajoitettu kevyesti aseistettuun siviilipoliisiin, jonka määrä oli enintään 7500. Lähimpänä Israelia sijaitsevalla C-vyöhykkeellä sai olla enintään 200 siviilipoliisia. Se oli silloin, tämä on nyt.

Israelin rajalla on satoja egyptiläisiä panssarivaunujam mutta se on vähiten huolestuttava esimerkki siitä, mitä siellä on. Israelin lähellä sijaitsevalla aavikolla harjoitetaan



tunnelisotaa. "Turvavyöhykkeillä" järjestettäviin harjoituksiin kuuluu myös moottoroidut riippuliitimet, joista sotilaat voivat hypätä laskuvarjolla, aivan kuten Hamas teki 7. lokakuuta! Onko epäilystäkään siitä, mistä terroristien koulutus on peräisin? Egypti on aina pitänyt Hamasia puskurina Israelia vastaan, mutta mitä meidän pitäisi päätellä massiivisesta sotilaallisesta vahvistamisesta? Valmisteleeko Egypti hyökkäystä? Israel ei ole koskaan halunnut sotaa Egyptin kanssa, mutta me varmasti hyväksymme sodan, jos se syttyy. Israelin Yhdysvaltain-suurlähettiläs Yechiel Leiter sanoi: "Egypti rikkoo vakavasti rauhansopimusta ja rakentaa hyökkäviä sotilasalueita Siinailla. Israel tulee puuttumaan tähän pian."

Iran -päivitys

Teheranin yllä on tällä hetkellä suuri kysymysmerkki. Onko Iranilla ydinase vai ei? Äskettäin ajatollah Khamenei sanoi salamyhkäisessä viestissään: "Nykyään puolustava voimamme on hyvin tunnettu ja vihollisemme pelkäävät tätä. Tämä on hyvin tärkeä maallemme." Mikä se on, joka on antanut korkeimmalle johtajalle tämän luottamuksen? Vai puhaltaako hän vain lisää savua? Presidentti Trump luulee, että Iran pelkää ja hän saattaa hyvinkin olla oikeassa. Mutta heidän pelkonsa ovat todennäköisesti luonteeltaan muutakin kuin vain sotilaallisia.

Tammikuun puolivälissä Kiina päätti Trump'in hallinnon mahdollisista vastaiskuista huolestuneena kieltää kaikkia pakotteiden kohteena olevia öljysäiliöaluksia käyttämästä satamiaan. Tämä sisältää Iranin viennin. Juuri näin puolet Kiinan öljyntuonnista Iranista pysäytettiin. Ainoa öljy, jota Iranista nyt tulee, tulee pienten, itsenäisten kiinalaisten jalostamoiden kautta. Samaan aikaan New York Times'in mukaan Iranin energiakriisi on saavuttanut "karmean" pisteen. Koulut, valtion virastot ja teollisuus ovat joutuneet lyhentämään työaikaan, sulkemaan ovensa päiviksi kerrallaan tai lopettamaan toimintansa kokonaan sähkön puutteen vuoksi. Ajatollahit voivat uhkailla, mutta se on sähköverkko, joka saattaa ratkaista maan kohtalon.

Yhdysvallat/Venäjä -päivitys

Volodymyr Zelenskyy voi olla pulassa juuri nyt. Länsimainen media teki miehestä rocktähdän. Hän esiintyi keskusteluohjelmissa, tapasi maailman johtajia ja sai palkintoja. Mutta useimmat, jotka todella tiesivät totuuden miehestä, myönsivät, että siinä oli paljon puhetta, mutta vähän villoja. Nyt presidentti Trump on haukkunut Zelenskyy'ä [murskaavassa X-postissaan](#) diktaattoriksi, mahdollisesti varkaaksi ja kauheaksi johtajaksi, jonka epäpätevyys on johtanut tuhansien ihmisten kuolemaan. Vuosi sitten harva olisi ollut samaa mieltä Trump'in sanoista. Kun sota kuitenkin jatkuu ja monien silmät ovat vihdoinkin avautuneet sille, kuinka Zelenskyy soitteli Biden'ia (ja muita johtajia) "kuin viulua" (Trump'in sanoin), kukka on nopeasti putoamassa ruususta.

Samaan aikaan Yhdysvaltain ulkoministeri Marco Rubio sekä kansallisen turvallisuuden neuvonantaja Michael Waltz ja erityisedustaja Steve Witkoff ovat Saudi-Arabiassa tapaamassa Venäjän presidentti Vladimir Putinin hallituksen edustajia yrittäen löytää ratkaisun sodan lopettamiseksi. Zelenskyy on raivoissaan siitä, että hänen maansa on jätetty rauhanneuvottelujen ulkopuolelle, mahdollisesti siksi, että mikä tahansa sopimus näyttäisi sisältävän vaatimuksen Ukrainan vaaleista - äänestyksestä, jonka voittaminen olisi hänelle epätodennäköistä, koska hän on epäsuosittu omassa maassaan. Koko maailma katsoo tätä huippukokousta. Monet uskovat, että Venäjän ja Yhdysvaltojen väliset neuvottelut ja lopulta näiden kahden maan johtajien väliset neuvottelut voivat johtaa maailmanjärjestyksen rakennemuutokseen.

*Amir Tsarfati is a fmr Deputy Governor of Jericho, Israeli tour guide, **author**, and the Founder and President of **Behold Israel**.*